

- клаузата, договорена в сключен между продавач или доставчик и потребител договор с оглед на разрешаването на съществуващ спор, с която потребителят се отказва да предяви пред националния съд претенциите, които би могъл да изложи при липсата на тази клауза, може да бъде квалифицирана като „неравнопоставена“, по-конкретно ако този потребител не е могъл да разполага с относимата информация, позволяваща му да разбере правните последици, произтичащи за него от тази клауза,
- клаузата, с която същият потребител се отказва, по отношение на бъдещи спорове, от съдебните иски, основаващи се на правата, които има по силата на Директива 93/13, не обвързва потребителя.

(¹) ОВ С 381, 22.10.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 9 юли 2020 г. — Чешка република/Европейска комисия

(Дело C-575/18 P) (¹)

(Обжалване — Собствени ресурси на Европейския съюз — Финансова отговорност на държавите членки — Искане за освобождаване от задължението за предоставяне на собствени ресурси — Жалба за отмяна — Допустимост — Писмо от Европейската комисия — Понятие „обжалваем акт“ — Член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Ефективна съдебна защита — Иск за неоснователно обогатяване на Съюза)

(2020/C 287/03)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Чешка република (представители: О. Serdula, J. Vlácil и М. Smolek)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: първоначално М. Owsiany-Hornung и Z. Malůšková, впоследствие Z. Malůšková и J.-P. Kerpenne)

Страна, встъпила в подкрепа на жалбоподателя: Кралство Нидерландия (представители: М. К. Bulterman, С. S. Schillemans, М. L. Noort, М. H. S. Gijzen и J. Langer)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Чешката република понася, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Кралство Нидерландия понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 408, 12.11.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 9 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris — Франция) — Santen SAS/Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

(Дело C-673/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Лекарствен продукт за хуманна употреба — Сертификат за допълнителна закрила на лекарствените продукти — Регламент (ЕО) № 469/2009 — Член 3, буква з) — Условия за издаване на сертификат — Получаване на първо разрешение за пускане на пазара на продукта като лекарствен продукт — Разрешение за пускане на пазара на ново терапевтично приложение на известна активна съставка)

(2020/C 287/04)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Santen SAS

Ответник: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Диспозитив

Член 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствените продукти трябва да се тълкува в смисъл, че разрешение за пускане на пазара не може да се счита за първото разрешение за пускане на пазара по смисъла на тази разпоредба, когато то се отнася до ново терапевтично приложение на активна съставка или комбинация от активни съставки, която вече е била предмет на разрешение за пускане на пазара за друго терапевтично приложение.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 21.1.2019 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 9 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul Specializat Mureş — Румъния) — SC Raiffeisen Bank SA/JB (C-698/18), BRD Groupe Société Générale SA/KC (C-699/18)

(Съединени дела C-698/18 и C-699/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 93/13/ЕИО — Договор за потребителски кредит — Изцяло изпълнен договор — Установяване на неравноправния характер на договорни клаузи — Иск за връщане на недължимо платените суми въз основа на неравноправна клауза — Правни способи — Непогасяемо по давност право на предявяване на иск по общия ред — Погасяемо по давност право на предявяване на личен илуцествен иск по общия ред — Начален момент на давностния срок — Обективен момент на узнаването от потребителя за съществуването на неравноправна клауза)

(2020/C 287/05)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Specializat Mureş

Страни в главното производство

Жалбоподатели: SC Raiffeisen Bank SA (C-698/18), BRD Groupe Société Générale SA (C-699/18)

Ответници: JB (C-698/18), KC (C-699/18)

Диспозитив

1) Член 2, буква б), член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват смисъл, че допускат национална правна уредба, която, при все че предвижда, че искът за установяване на недействителността на неравноправна клауза в договор, сключен между продавач или доставчик и потребител, не се погасява по давност, предвижда давностен срок за иска, с който се претендира реституционният ефект на тази констатация, при положение че този срок не е по-неблагоприятен от приложимия към подобни вътрешни съдебни производства (принцип на равностойност) и не прави практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правния ред на Съюза, и по-специално от Директива 93/13 (принцип на ефективност).